

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. május 5. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi február hó 09. napján kihirdetett 4.B.626/2007/96. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a fegyházbüntetés tartamát 12 (tizenkettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által a 2009. február 10. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott határozata ellen a vádlott enyhítésért, védője elsősorban felmentésért, másodsorban pedig enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott és védője által előterjesztett fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban is. Ezért a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, figyelemmel a Be. 351.§ (1) bekezdésében rögzítettekre.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság maradéktalanul eleget tett a Debreceni Ítéltábla Bf.I.555/2006/14. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak.

Hibátlan eljárást folytatott le, a bizonyítást teljes körűen lefolytatta. Helyesen és szükségszerűen azokban az esetekben, amikor a felmerült bizonyítási eljárás további bizonyítás lefolytatását tette szükségessé, túlterjeszkedett a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak.

Az elsőfokú bíróság hibamentes eljárása alapján a vádlott és védője által előterjesztett érdemi védekezést kimerítően vizsgálva az ellentétes bizonyítékok okszerű értékelésével állapított meg megalapozott tényállást.

A megalapozottan megállapított tényállás alapján nem tévedett a vádlott bűnösségét illetően sem. Helyesen minősítette a vádlott cselekményét különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntettének a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d/ pontja szerint.

A vádlott mind az alapeljárásban, mind pedig a megismételt eljárásban mindvégig vitatta azt, hogy bántalmazta volna a sértettet. Következtesen fenntartotta az irányú védekezését, miszerint a sértett segítségkiáltását hallva ment be a sértett lakásába oly módon, hogy a bejáratú ajtó üvegét a már a sértettet bántalmazó személy korábban betörte, s ezt követően keveredett dulakodásba a sértettet bántalmazó személlyel, s részben ez okozta azt, hogy a helyszínen maradt DNS mintája, illetőleg az ajtó üvege miatti sérülés következtében került sor arra, hogy vérezve vérnyomokat is hagyott.

A megismételt eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás a vádlotti védekezést aggálytalanul cáfolta. Az említett körben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A kifejtettekkel a másodfokú bíróság is egyetért. A lefolytatott bizonyítási eljárással kapcsolatosan alapvető annak rögzítése - melyet az elsőfokú bíróság is megtett -, hogy a vádlott illetőleg a sértett DNS mintáján vérszenyveződésen kívül harmadik személy DNS mintáját, illetőleg vérszenyveződését nem találták meg a helyszínen. A szakértők többször hangsúlyozták azt, hogy a helyszíni szemle során biztosított DNS minta ún. kevert DNS minta. Nem volt található idegen eredetű nyom, illetőleg DNS vagy vérszenyveződés azokon az eszközökön sem, amelyeket kétséget kizáróan a sértett bántalmazására használtak.

Az említettek alapján a vádlott bűnösségének megállapítása aggálymentesen történt.

Helyesen minősítette az elsőfokon eljáró bíróság a vádlott cselekményét különös kegyetlenséggel elkövetett emberölésnek. A sértettet érő támadás intenzitására utal fülének leszakadása, illetőleg az a körülmény, hogy a sértett említett testrészét csupán a hozzátartozók a helyszíni szemle lefolytatását követően a takarítás során találták meg. Az előbbi minősítő körülményt támasztják alá az orvosi adatok, az orvossalakó nyilatkozata, a sértett sérüléseivel kapcsolatosan helyesen megállapított elsőfokú tényállásrész.

A bűnössé nyilvánított vádlott vonatkozásában a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottat fegyházbüntetésre ítélte. Nem tévedett a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértéke vonatkozásában sem.

Az elsőfokú bíróság a vádlott főbüntetésül kiszabott fegyházbüntetésének mértékét 15 évben állapította meg. Az elsőfokú bíróság a határozat 34. oldal 1. bekezdésében helyesen utalt arra, hogy a hatályon kívül helyezés jogcíme a súlyosítási tilalmat feloldja. E körben

helyesen jelölte meg a Be. 376.§ (1) bekezdésében, valamint a Be. 405.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjában, illetőleg a (3) bekezdésében rögzített szabályt.

Az említettek mellett azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés kiszabása során nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a vádlott cselekményét 2004. július 22-ére virradó éjszaka valósította meg, tehát a cselekmény elkövetésétől annak jogerős elbírálásáig közel 5 esztendő telt el. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű fiatal felnőtt korú személy volt és az említettek mellett nem hagyhatóak figyelmen kívül a kiterjedt igazságügyi elmeorvos-szakértői vizsgálat megállapításai sem.

Az előbbiekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben a büntetési céloknak az elsőfokú bíróság által alkalmazott fegyházbüntetésnél enyhébb fegyházbüntetés is megfelel.

Ezért a Btk. 37. és 83.§-ában is rögzítettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a fegyházbüntetés tartamát 12 évre enyhítette, mert álláspontja szerint az ekként meghatározott szabadságvesztés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok érvényre juttatásához.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság határozatának egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek, azokat a másodfokú bíróság a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő további beszámításával kapcsolatos rendelkezés a Btk. 99.§ (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2009. május 5.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, dr. Háger Tamás sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.626/2007/96.számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. május 5.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke